Királyhelmeci Szövétnek

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK LAPJA
2017/1

Békés húsvétot

Virágok hullanak a Kereszt tövére,
Hová egykor hullott Jézus Krisztus vére.
Mint ártatlan Bárány, felvitte a fára
Bűnünket, hogy vére mosson le tisztára!

Amit megtett értünk, nem volt gyerekjáték.
Hősies szeretet—szívében a szándék,
Vállalta helyettünk Isten büntetését
A világ bűnéért—keresztre feszítést.

Megváltott bennünket, szörnyű szenvedése,
Hálával térdelünk a Kereszt tövére.
Lelkünk virágait hozzuk, megköszönni,
Úr Jézus,- sohasem tudjuk meghálálni!

Odaadtad értünk bűntelen életed,
De nagy hatalmaddal újra visszavetted!
Szelíden köszöntél—”békesség tinéktek”
A tanítványaid—könnyes szemmel néztek.

Feltámadtál s itt vagy velünk minden napon
Húsvéti Bárányunk—Úr vagy a halálon!
Azt ígérted, eljössz, nagy harsonaszóval,
Összegyűjtöd néped bátor angyalokkal.

Békességgel várunk, bízunk szent igédben,
Örömmel hallgatjuk templomunk csendjében.
Úrvacsorát veszünk és Rád emlékezünk:
Átveszed hatalmad, Királyunk, mesterünk.

Békességed áldott—szeretettel várunk,
Hozzád imádkozunk, csak Téged imádunk.
A legszebb ünnepünk, mikor itt vagy velünk
Gondviselő Atyánk—Megváltónk—Istenünk!

Gellértfiné Kazi Margit

JÉZUS KIRÁLY!

Virágvasárnap üzenetet két szóval el lehet mondani: Jézus király! Erről tanúskodnak a virágvasárnapi események, bármelyik evangéliumból olvassuk is azt. És ez nem azért van, mert a zsidó sokaság királynak nevezi Jézust. Nem is azért, mert királynak kijáró üdvözlést kap a Jeruzsálembe vezető úton, hanem mert Őt, Jézus Krisztust, az Atya Isten tette királlyá.

A virágvasárnapi körülmények, Jézusnak a helyzete nem éppen arról árulkodik, hogy ő Úr. Szamárcsikón vonul be, valószínűleg egyetlen ruhájában, amire a keresztre feszítéskor sorsot is vetnek a katonák. Nem követi őt katonai sereg, hanem az egyszerű halászokból, megvetett vámszedőből összeálló, ám elhívott tanítványi kör kíséri útján. Azon az úton, amellyel kapcsolatban sokféle elképzelés, váradalom van sokak fejében, ám amely útnak a végét ekkor még csak Jézus ismeri.

A körülmények talán nem egy királyi bevonulásra emlékeztetnek, de virágvasárnap mégis a legnagyobb király ment be Jeruzsálembe. Az események, Jézusnak a szavai, kijelentései mind erről tanúskodnak. Az evangéliumok nagy részletességgel írják le, hogy miként küldte el a szamárért Jézus a tanítványait. Kioktatja őket mit kell mondani, hogyan kell elhozni, elkérni azt a szamarat. Egy egyszerű állat, mondhatni közlekedési eszköz, legalábbis abban a korban, de mégis tanúskodik Jézus király voltáról. Persze nem a szamár önmagában, hiszen egy királyhoz pompás paripa illett volna, hanem inkább az a mód, ahogyan elhozták, elkérték a tanítványok azt az állatot. Érdemes végiggondolni, hogy

a tanítványok Jézus szavára elmennek egy faluba és Jézus szava szerint megtalálják a szamarat együtt a csikójával. És jön a tulajdonosuk ezeknek a szamaraknak, és amikor hallja, hogy az Úrnak van szüksége rá, azonnal odaadja. Nem kérdezősködik tovább, hogy ki az uratok, minek az neki, mikor hozzátok vissza, egyáltalán vissza hozzátok-e. Márk evangélistánál olvashatjuk, hogy Jézus ugyan jelzi a tanítványok által, hogy visszaküldi majd, de hát a gazda akár kételkedhetett is volna ebben. De nem tette. Szinte érezhetjük az események leírásából a szamár gazdájának a válaszát: ja, igen, ha az úrnak van rá szüksége, akkor természetesen vihetitek. Hát igen, ha a király kéri, neki nem lehet nemet mondani. Érezzük, hogy mennyire ott van Jézus szavaiban a királyi hatalom? Nem hatalmaskodás, zsarnokoskodás, ami a földi királyokra jellemző, hogy ha nekem kell, akkor elveszem, hanem az a szelíd igény, amelyre örömmel mond mindenki igent, sőt hálás, hogy a király őt kéri, tőle kér valamit, ő tehet meg uráért bármit.

A sokaság ujjong, pálmaágakat vág, ruháit teríti a szamár lábai elé, de ott van egy kis tanítványi sereg, amely más miatt ujjong és örvendezik. Lukács evangéliumában ezt olvashatjuk: a tanítványok egész sokasága, örvendezve, fennhangon, dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak. Nekik nem hamis az elképzelésük, ők nem azért borulnak le, mert várnak valamit, úgy is mondhatnám, hogy nem számításból, nem előre tekintve, hogy ez az ember, ez a Jézus mit tud értük megtenni. Hanem a tanítványoknak ez a sokasága visszafelé néz, arra az útra, amin ez a most szamárcsikón ülő Jézus járt. Ők tudják, hogy mit tett ez a Jézus. Ők látják királyi hatalmát. Tudják, hogy ez a hatalom nem földi, mert amiket tett, azt csak Istentől kapott hatalommal tudta megtenni. Ez az Istent fennhangon dicsérő tanítványi kör tudja, hogy mi történt a vámszedő Zákeussal, vagy a vérfolyásos asszonnyal, a 38 éve beteg bethesdai beteggel, vagy éppen a vak Bartimeussal. De a csodák között emlékezhettek arra, hogy ez a Jézus miként sokasította meg a kenyeret, változtatta borrá a vizet, vagy éppen egyetlen szavával lecsendesítette a háborgó tengert. Ők tudják, hogy a gadarai megszállottból egy egész légiónyi ördögöt űzött ki, mert még az ördögök is engedtek neki. Jézus király. Nem földterületek, országok és népek felett, hanem emberi lelkek felett. És ezt a tanítványok nem csak látták, hanem a saját életükben is tapasztalták, ezért dicsérték az Istent és ezért mondták azt: Áldott a király, aki az Úr nevében jön. A mennyben békesség és dicsőség a magasságban!

Azonban az ige arról tanúskodik, hogy ott a virágvasárnapi sokaságban is voltak, akik nem látták Jézus király voltát. Sőt kérik Jézust, hogy utasítsa rendre a tanítványokat, mert hát micsoda dolog az, hogy hangosan magasztalják az Istent. Isten ellenségei el akarják hallgattatni az Istent magasztaló tanítványokat. Van erre sok-sok példa, és talán nem is kell arra gondolnunk, hogy sajnos egyre nagyobb méreteket ölt a keresztyénüldözés, de gondolhatunk arra, hogy a keresztyénnek mondott Európában egyre több rendelkezéssel igyekeznek betiltani, hogy keresztyén értékekre, értékrendre neveljék a felnövekvő generációkat.

A Jézus válasza: ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani. És valóban, sok helyen, ahol a tanítványok elhallgatnak a kövek kezdenek el kiáltani, a kövek kelnek életre, mert a nagy királynak, Jézus Krisztusnak van hatalma a köveket éltre kelteni. A sokáig halott, csendben lévő, valahol elfekvő életeket megeleveníteni. Az Ószövetség olyan szép képe az, amikor azt ígéri az Isten az övéinek, hogy eltávolítom testükből a kőszívet és hússzívet adok nekik (Ez 11,19). Az Isten ezt meg tudja tenni, és bizony szemlélhetjük, hogy Ő ezt meg is teszi. Van, ahol elhalkul a tanítványok szava, és van ahol egyre hangosabb. Korábbi nagy hitvalló országokban, mint amilyen pl. Hollandia, templomokat zárnak be, de az egykori

ateista Oroszországban templomokat építenek. Dél-Koreának ma annyi misszionáriusa van az egész világon, mint az európai misszionáriusok együttvéve. Mit mond Krisztus: ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani. Mert az eddigi kövek tudni fogják, hogy Jézus király, ha az eddigi tanítványai ezt elfelejtik is és elhallgatnak.

Az evangéliumokból, a virágvasárnapi eseményekből nyilvánvaló, hogy Jézus király. És ez még nyilvánvalóbbá húsvétkor válik, amikor feltámadásával igazolja a gonoszság erői és a halál feletti uralmát is. Nem Ő kiáltja ki magát királynak, sőt Ő itt a földön szolgai formát vett fel, de még szolgai formájában, emberi voltában is királyként szólt és cselekedett. A kérdés ezen az ünnepen tehát nem az, hogy Jézus király-e. A kérdés az, hogy Jézus a te királyod-e kedves Olvasó? A te életed ura-e? Engeded, hogy király legyen életed felett? És mielőtt automatikus választ adnánk, gondolkodjunk el azon, hogy milyen igényei vannak Jézusnak, mint királynak! Nem követelései, hiszen nem zsarnok Ő, hanem igényei, de az sem maga miatt, hanem miattunk. A király ugye megmondja, hogy mi legyen, beleszól életünkbe. Így van-e ez? Rendelkezik akár vagyonunk felett – gondoljunk arra, hogy Jézus kérésére a tanítványok gond nélkül vitték neki a szamarat. Megengedjük-e ezt neki? Dönt életünk, vagy akár szeretteink életének alakulása felől. – Szabad kezet adunk-e neki ebben? És igen, van igénye arra, hogy dicsérjük az Istent fennhangon, nyilvánosan, még akkor is, ha elhallgattatni próbálnak bennünket.

Kedves Ünneplő Testvérem! Királyod-e Jézus? Ha a válaszod igen, akkor légy hálás, mert az övé lehetsz, és mert tudod, hogy Ő királyok királyaként és uraknak uraként is azért ment Jeruzsálembe, hogy érted szenvedjen és meghaljon azon az átokfán, hogy érted életét adja. Ha mindezt tudod, de életed trónján mégsem Jézus foglal helyet, hanem még talán te magad, vagy valamilyen földi vágyad, kívánságod, akkor kérd az Urat, hogy hozzon változást az életedbe, és elevenítsen meg, hogy ezen az ünnepen, 2017 húsvétján már te is királyodként köszönthesd, magasztalhasd Őt. Úgy legyen!

Molnár István

Krisztus, a keresztfán

Krisztus, a keresztfán hullik piros véred,
Ártatlan halálod fejemre ítélet.
Kezedbe, lábadba a szöget én vertem,
Véred minden cseppje égeti a lelkem.

Krisztus, a keresztfán vérednek harmatja
Undok bűneimnek örök bocsánatja.
Kegyelem nekem, ki halált érdemeltem,
Véred minden cseppje tisztítja a lelkem.

Krisztus, a keresztfán vérednek hullása
Elalélt lelkemnek újon-újulása.
Ama nemes harcra benned erőt leltem.
Véred minden cseppje élteti a lelkem.

Megrendült a világ

Megrendült a világ és elsötétedett,
midőn Krisztus Urunk a keresztfán szenvedett.
Sírtak a tanítványok, zokogva siratták,
mint a hű gyermek szerető édesanyját.
De harmadnapra megnyílt a sír szája,
kilépett belőle az élet királya.
Ezzel mutatta meg, hogy lesz feltámadás.
Feltámadt Krisztus húsvét ünnepére,
dicső koronája fénylik a fejébe.

(A verseket beküldte Bányácski Béla)

Isten igéjére figyelve kezdődött a reformáció emlékéve

A 2017-es esztendő kiemelt jelentőséggel bír a protestáns világ, a kárpát-medencei reformátusság és egyházunk gyülekezeteinek életében is, hiszen sok-sok helyen hálaadással emlékeznek az ötszáz évvel ezelőtt elindult reformációra. A királyhelmeci reformátusok is hálával a szívükben indultak el az új esztendőben, és január folyamán két rendkívüli alkalmat is szerveztek, amelyen a reformáció máig tartó értékeit emelhették ki és nemzetünk életében is jelentős hozadékaira irányíthatták a figyelmet.

Az év első napján megtartott istentiszteleten lett elhelyezve a református templom új úrasztali Bibliája, hiszen ahogyan a helyi lelkipásztor, e sorok írója a Szentírás elhelyezése kapcsán fogalmazott, a jubileumi esztendő kapcsán ma sem mutathatunk másra, mint arra a kegyelmes Istenre, akit a reformátorok a Szentírás olvasása által ismertek meg, s akinek Jézus Krisztusban közölt szeretetével a ma élő ember is az ige nyomán találkozhat. A Biblia olvasásának fontosságára, a Szentírás üzenetének komolyan vételére buzdította az újévi gyülekezetet Fazekas Erzsébet szavalata is. Az igehirdetést követően már annak a reformációra utaló emléktáblának a bemutatására került sor, amely Ferenc György fafaragó-szobrász keze alól került ki. Az emléktábla egy nyolcágú csillagot formáz, amelybe a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház címerpajzsa lett faragva a „Légy hű mindhalálig” igeverssel, valamint az 1517-2017 évszámokkal. Molnár Elemér lelkipásztor az emléktáblára vésett évszámok kapcsán kifejezte azon reménységét is, hogy amíg az előbbi, 1517-es évszám egy múltbeli megújulásra, reformációra utal, addig az utóbbi évszám egy új reformáció kezdetének éve lehet sokak életében. Beszédében utalt rá, hogy az emléktáblát azért is tartották fontosnak elkészíttetni, hogy az szolgáljon jelként és figyelmeztetésként, de ugyanakkor bátorítsa is a ma élőket és a következő nemzedékeket ősei hitének megtartására, Jézus Krisztushoz való ragaszkodásra.

Január 8-án már a Bodrogközi Magyar Közösség Házában megszervezett kiállításmegnyitóval egybekötött konferenciára kerülhetett sor, amelyre a királyhelmeciek mellett a Zempléni Egyházmegye gyülekezeteit is várták, mivel ezzel az alkalommal vette kezdetét az egyházmegye jubileumi évének rendezvénysorozata is. A helyi lelkipásztor köszöntését követően, Kendi Csaba, a Zempléni Egyházmegye esperese a Zsidókhoz írott levél második részének igeversei alapján mutatott rá a reformáció időszakának sodródásaira és korunk veszélyeire, amikben ugyancsak Istenre figyelve lehet megállni. Az igei bevezetést követően Millisits Máté művelődéstörténész a reformáció kezdeteiről szólt a jelenlévőkhöz. Ezt követően a magyarországi Reformáció Emlékbizottság támogatásával megvalósult emlékkiállítás tablóinak és múzeumpedagógiai eszközeinek

a bemutatására került sor Molnár István által. Dr. Dienes Dénes, a Sárospataki Református Teológiai Akadémia tanára már közelebb hozta a reformáció témáját a zömében Bodrogközből érkezett hallgatósághoz az által, hogy a Zemplén vármegye területén végbement reformációs eseményekről, történésekről szólt, utalva a korabeli jegyzőkönyvekre, egyházlátogatási feljegyzésekre. A királyhelmeci gyülekezet által elkészített reformáció emlékkiállítás bemutatásához kapcsolódó, az emlékév egyházmegyén belüli megnyitóján elhangzó előadások sorát Géresi Róbert püspökhelyettes gondolatai zárták. Személyes hangvételű előadásában, bizonyságtételében már nem a történelmi múlt eseményeit taglalta, hanem a felvidéki reformátusság bánatairól és örömeiről is szólt, amelyek sorában ez utóbbit tette hangsúlyossá utalva arra, hogy az egyháznak élő Ura van, hiszen Krisztus feltámadt, Krisztus él. Beszédében hangsúlyozta, hogy nem szabad felhagyni az igeközpontúsággal és meg kell találni az utat az emberek felé, mert a Krisztusról szóló bizonyságtételt a lehető legtöbb emberhez el kell vinni.

A megnyitót követően a kiállítás anyaga már a királyhelmeci iskolákban is be lett mutatva, és az esztendő folyamán több alkalom is kötődik majd témájában a reformációhoz, amely alkalmakon a gyülekezet nem csak ünnepelni szeretne, hanem hálaadással a múltba nézni és azon feladatában megerősödni, hogy hitvalló ősei örökségét megőrizze és mind többeknek továbbadja.

Egyházmegyei bibliaismereti vetélkedő

A reformáció jubileumi évében gyakorta elhangzanak a reformátori elvek, melyek sorában ott szerepel a Sola Scriptura tanítása, vagyis annak ténye, hogy a Szentírás az egyedüli forrás Istenünk üdvközlő akaratának megismerésére, s egyedüli zsinórmérték, amely szerint az emberi életet rendezni, élni érdemes. Az egyházmegyei bibliaismereti vetélkedő évek óta megrendezésre kerül a Zempléni Egyházmegyében. Azonban idén, éppen a fenti ok, vagyis a Sola Scriptura reformátori tanítás miatt, még nagyobb hangsúlyt kapott a március 18-án, a királyhelmeci gyülekezeti otthonban sorra került vetélkedő. A nyitó áhitatot Böszörményi Tamás, nagykövesdi lelkipásztor tartotta, amit a tudás papír alapon történő felmérése követett. Ez évben is három korosztályban érkeztek a felkészült csapatok a Zempléni Egyházmegye gyülekezeteiből. Az előre kijelölt ószövetségi történetek rendkívül jól megtanulták a csoportok, ami a számadáskor is nyilvánvalóvá vált. A kiértékelést megelőzően a kisgéresi ifisek mutatták be Kálvin János életét egy jelenet által a vetélkedőre érkezők örömére.

A gyerekek részére megszervezett bibliaismereti vetélkedőt a felnőttek versenye követte március 19-én, akik a gyerekcsoportokhoz hasonlóan, szintén nagyon felkészülten érkeztek, hogy tudásukról számot adjanak. A felnőttek közül sokan régi ismerősökként köszöntötték egymást, megörültek egymásnak, látva, hogy mások is heteken át készültek, tanulták a kijelölt bibliai szakaszokat, s a vetélkedőn is együtt adhattak számot tudásukról. A felnőtt bibliaismereti vetélkedő nyitó áhitatát Tarr Ferdinánd, kistárkányi lelkipásztor tartotta, amit ez esetben is a tudásfelmérés követett. A felnőtt korosztály is gyermeki lelkesedéssel várta az eredményhirdetést, de a csoportok felkészültsége nyilvánvaló volt,

így szégyenkeznie senkinek sem kellett. A bibliatanulmányozás folyamatát lezáró vetélkedő szeretetvendégséggel ért véget, ami további beszélgetésre, vagy éppen ismerkedésre is teret biztosított az egyházmegye különböző gyülekezeteiből érkező, Bibliát szerető résztvevőknek.

A királyhelmeci egyházközség csoportjai is szépen képviselték a gyülekezetüket, hiszen mind a gyerekek, mind a felnőttek a képzeletbeli dobogó legfelső fokára állhattak a vetélkedő során elért eredményeikkel. A királyhelmeci két gyerekcsoportban: Bálint Stella, Kondás Nikolas, Kresťanko Dániel, Liska Nikolas, Majer Noémi és Murinčák Bettina. A felnőttek csoportjában résztvevő királyhelmeciek: Kinlovics Zsuzsa, Kovács Sarolta, Tóth Ágnes.

A királyhelmeci gimnazisták a siker valódi kulcsáról hallhattak

Ki szeretne boldog, sikeres lenni? – tette fel a kérdést Zsadon Zsuzsa közgazdász, a 2017-es Csillagpont református ifjúsági találkozó főkoordinátora azon az alkalmon, amire 2017. március 31-én a királyhelmeci nyolcosztályos gimnáziumban került sor. A feltett kérdésre a felelet olyannyira egyértelmű, hogy annak megválaszolását már meg sem várta az előadó, hanem a saját maga életútján, egyéni boldogságkeresésén, látszat és valós sikereihez vezető útján keresztül világított rá a fiatalok előtt a vélt vagy valós sikerre, hamis és igaz célokra, Isten szerinti példaképekre. A személyes bizonyságtételnek nevezhető előadást követően Bodrogköz egyetlen gimnáziumának diákjai csoportokon belül dolgozták fel a siker és példakép témáját, amely foglalkozásokat a zempléni és ungi egyházmegye lelkipásztorai vezettek. A kiscsoportos témafeldolgozásokon belül is kitűnt, hogy korunk milyen hamis példaképeket állít a formálódó lelkű fiatalok elé, s a sikert sok esetben csupán a népszerűségben és az anyagiakban mérik, s eléréséhez olykor teljesen irreális elképzelések is társulnak. A csoportos foglalkozásokat követően ismét az iskola aulájában gyűlt össze a háromszáz főnél több gimnazista, ahol a magyarországi vendégelőadó már a Csillagpont szervezéséről, annak tervezett programjáról számolt be, s egyben – felekezeti hovatartozástól függetlenül – nagy szeretettel hívogatta a jelenlévőket, a felvidéki ifjúságot az idei legnagyobb református ifjúsági találkozóra, a Csillagpontra, ahol sok sikeres, a hétköznapi élet valóságos példaképeivel is lehet találkozni.

Az egyházfenntartói járulékról

Minden év elején döntést hoz a gyülekezet presbitériuma arra nézve, hogy az adott esztendőre milyen mértékű legyen egy főre az egyházfenntartói járulék. Az erről folytatott párbeszéd kapcsán tervezni kell a gyülekezet várható kiadásait, és azt is látni szükséges, hogy a befizetett járulék milyen részét kell az egyházmegye és az egyetemes egyház felé tovább utalni, s milyen összeggel tudunk az adott évre vonatkozólag számolni. Az esztendő első presbiteri gyűlésén megfogalmazódott annak gondolata, hogy a nagy gyülekezet is

legyen tájékoztatva arra nézve, hogy az egyházfenntartói járulék felhasználása milyen módon történik, s miért is van szükség a befizetésre.

A királyhelmeci gyülekezetben 2002 óta van egyházfenntartói járulék, illetve ettől fogva újra van, mivel az egyház fenntartására fordítandó illeték fizetése a háború előtti időben bevett gyakorlat volt. Sőt azt kell mondanunk, hogy ez nem modern kori találmány, hiszen bibliai alapokra épül, mivel a fogság után, a királyság megszűnésével, a tized fizetése mellett az ún. templomadót is bevezették, amely a jeruzsálemi templom fenntartását szolgálta. Amíg több országban, a református gyülekezet bevételeinek alapját az egyházfenntartási járulék képezte, addig nálunk ez évtizedeken keresztül elfelejtődött, s így annak újbóli bevezetése és köztudatba ültetése nehézkes. Ezért is történik meg az, hogy sokan a különböző világi szervek, intézmények által kivetett adók mellé helyezik, s egyházadónak is nevezik.

A fentieket olvasva felmerülhet a kérdés, hogy az egyházfenntartói járulékból befolyt összeg milyen célt szolgál valójában, s a kiadások tekintetében mire elegendő. Ez évben a királyhelmeci gyülekezetben az egy főre eső egyházfenntartói hozzájárulás összege 8,- Euró. Ez azonban csak részben marad a gyülekezetben, hiszen a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Közalapjáról szóló törvény értelmében fejenként 4,- Eurót továbbküldünk, amely összeget az említett törvény szerint használnak fel, és segítségre szoruló gyülekezeteket támogatnak. Ezen felül fejenként 0,50 Euró az egyházmegye közigazgatási költségeire és programköltségeire van továbbítva és pl. az így befolyt összeg az idén megszervezésre kerülő Egyházmegyei Nap költségeinek részbeni fedezésére is szolgál. Ez azt jelenti, hogy a befizetett egyházfenntartói járulék összegének nagyobb része tovább van küldve gyülekezetünkből, így az azt befizető gyülekezeti tagok – mégha sok esetben nem tudnak is róla – adományukkal másokat segítenek. Mindezek ismeretében elmondható, hogy a befizetett összegből idén 3,50 Euró marad a királyhelmeci gyülekezet kiadásainak fedezésére. Az egyházközség fenntartáshoz ilyen módon hozzájárulók számát figyelembe véve (évente 520-550 lélek) elmondható, hogy az egyházfenntartói járulék gyülekezetünkben felhasználható része a templom és a gyülekezeti otthon közüzemi költségeit, gáz- és villanyáram díját sem tudná önmagában fedezni.

Hitünk szerint tudjuk, hogy nem mi tartjuk meg az egyházat, hanem a mindenség Ura, ugyanakkor Krisztus világban lévő láthatatlan egyházának látható épületeiről, azok kiadásairól, az infrastrukturális feltételek biztosításáról a híveknek kell gondoskodni. Ez leginkább a közüzemi költségekre, a javításokra, felújításokra, esetleges építésekre, valamint a járulékos kiadásokra (pl. hivatalvezetés, épületek biztosítása) fordítandó összeget jelenti. Nyilvánvaló, hogy az említett kiadásokat, s kiváltképpen az elmúlt években Isten kegyelméből elvégzett építési, javítási munkálatokat nem tudta volna gyülekezetünk csak az egyházfenntartói járulékból elvégezni. Azonban a templomba járóknak az Isten dicsőségére szánt adakozása, céladománya, perselypénze, s nem utolsó sorban az elnyert pályázatok összege, nagyban hozzásegítette egyházközségünket az építéshez, a folyamatos felújításokhoz. Ugyanakkor az lenne az egészséges, hogyha pusztán az egyházfenntartói járulékból működhetne a gyülekezetünk, vagyis az így befolyt összegből fenn lehetne tartani egyházközségünk épületeit, el lehetne végezni a kisebb javításokat, s az adakozás arra lenne fordítva, amire Kis Káténk szerint való, vagyis, hogy Isten országa terjedjen a földön az Ige hirdetése és a keresztyén szeretet munkái által.

- Ünnepi alkalmaink -

Április 10. - Bűnbánati istentisztelet
18:00 - Királyhelmec
Április 11. - Bűnbánati istentisztelet
18:00 - Királyhelmec
Április 12. - Bűnbánati istentisztelet
18:00 - Királyhelmec
Április 13. - Bűnbánati istentisztelet
18:00 - Királyhelmec
Április 14. - Nagypéntek
9:30 - Pólyán
10:30 - Királyhelmec
15:00 - Királyhelmec

Április 15. - Bűnbánati istentisztelet
18:00 - Királyhelmec
Április 16. - Húsvét I. napja
9:00 - Pólyán, úrvacsoraosztással
10:30 - Királyhelmec, úrvacsoraosztással
13:45 - Szolnocska
15:00 - Királyhelmec
Április 17. - Húsvét II. napja
10:30 - Királyhelmec
11:30 - Pólyán
15:00 - Királyhelmec

A betegek és idősek részére háznál, vagy a kórházban is kiszolgáljuk az úrvacsorát (nagypénteken 11:30-tól). Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a Lelkészi Hivatalban.
Húsvét ünnepén Vásárhelyi Bálint Márk, a Selye János Egyetem Református Teológiai Karának 5. évfolyamos teológiai hallgatója szolgál gyülekezeteinkben. A gyülekezet hordozza őt és szolgálatát imádságaiban!

A reformációs öt Sola

- **Solus Christus:**
  egyedül Krisztus kereszthalála az üdvösség forrása
- **Sola Gratia:**
  egyedül kegyelemből és nem jó cselekedetekből adatik az üdvösség
- **Sola Fide:**
  egyedül a hit által fogadható el a kegyelem
- **Sola Scriptura:**
  egyedül a Szentírás fogadható el Isten szavának
- **Soli Deo Gloria:**
  egyedül Istené a dicsőség

Királyhelmeci Szövetnek
A királyhelmeci és a pólyán-szolnocskai református gyülekezetek lapja.
E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.
A Lelkészi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmec
Tel.: 056/ 63 219 72
E-mail: info@refkoinonia.sk
http://www.refkoinonia.sk
Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!